

57

NIV
ARTISTIC
REVISTA

UNIVERSITATEA AUSTRIANĂ DE BUCUREȘTI

AGOMEZ

Núm. 11

Preu: UN ral

Fabricació de Genres de punt

Exportació - Articles d'ocasió - Importació

Los Dollars

J. Renom Garriga, S. en C.

DESPATX:

Salmerón, 56 - BARCELONA (Gracia)

Telèfon 43 G.

CLÍNICA

— DELS —

Doctors Emili Oños i Josep Marsal

del Hospital Clínic i Còs Mèdic Municipal

MEDICINA GENERAL

Especialistes en enfermetats de la
pell i malalties genito-urinaries

Tallers, 55, pral. BARCELONA

De 12 $\frac{1}{2}$ a 1 $\frac{1}{2}$ i de 7 a 9

Cristall - Pisa - Porcelana

Llorenç Balagueró

Travessera, 61   Torrent de l'Olla, 75

Servei especial per a CAFES

: BARS i XACOLATERIES :

ARTICLES PER A REGALS

Sastrería

Casa Capdevila

Plaça Rius i Taulet, 5

GRACIA

(Al costat de l'Estanc)

ARTE

Taller de Fotogravats

Mallorca, 191

Telèfon 3108 A

FONDA I BAR

DE

Ramón Reus

Torrent de l'Olla, núm. 69

BARCELONA

FABRICA D'OBJECTES AUXILIARS PER JOIERS- Palma St. Just, 12, 5.^m, 1.^a

---

Sastreria de Florenci Vall

Gran assortit en genres d'alta novitat
Especialitat en la mida

Carrer de Menéndez Pelayo, 12
(abans Torrent de l'Olla)

BARCELONA
(GRACIA)

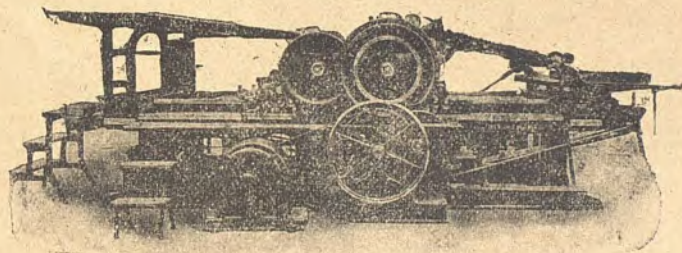

Taller de construcció i reparació
de Màquines

DE

Pons i Silvestre

Especialitat en les de Arts Gràfiques
Trasllats, Montures, etc.

PASATJE DE LA MERCÉ, 5
Teléfon A 4852

BARCELONA

Fàbrica de llibres ratllats
i objectes d'escriptori

Francisco

Salellas

Corts Catalanes, 644
(entre Passeig de Gracia i Claris)

Teléfon 3514 A

BARCELONA

CASA PONSÁ

Flors i Plantes Naturals

Adornos de salons, banquets,
cistelles, rams i corones

Claris, 38 (cantonada Diputació) ♦♦ Teléfon 3089 A

OBJECTES DE METALL I PAPER-Palma de Sant Just, 12, 5.^m, 1.^a

PILOSUBLIMADO

EL MELLOR REMEI I EL PERFUM MES FI

Usant-lo es combat i s'evita la
CALVICIE, la TINYA PELADA
∴ i els CABELLS BLANCS ∴.

Es ven en Farmacies, Droguerías i Perfumerías

DIRIGIU LES DEMANDES A

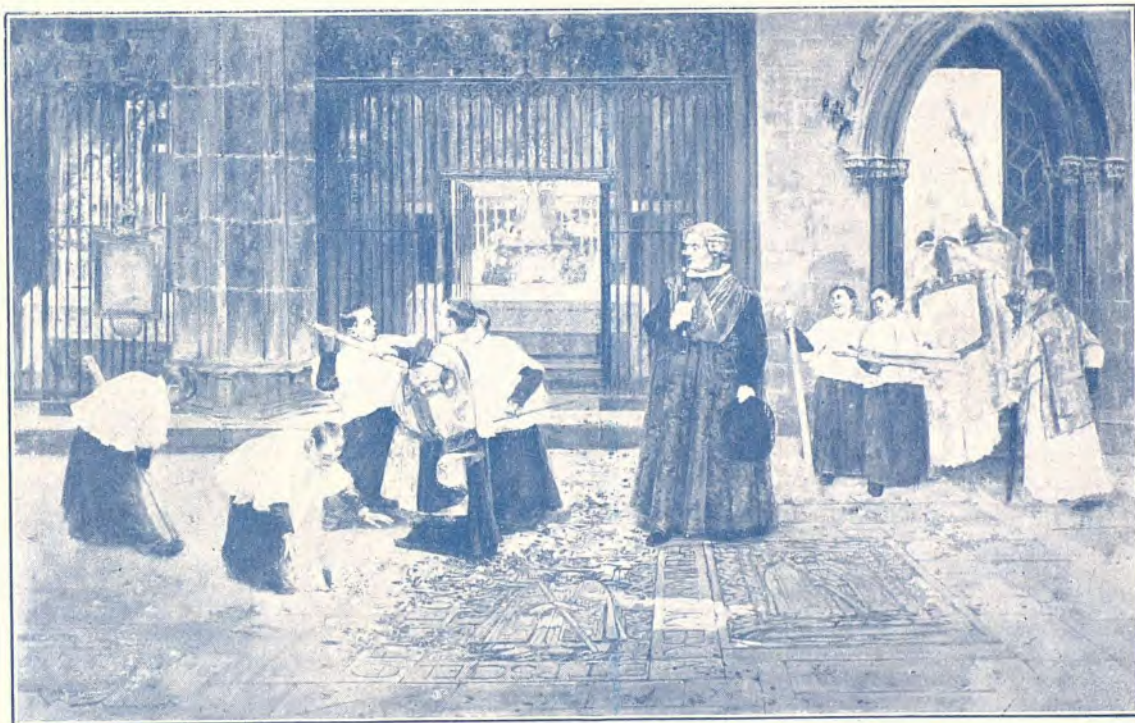
“Higiénica Española Colom” (S. A.)

Consell de Cent, 336, pral.-Teléfon A 5396-BARCELONA

Redacció i Administració: Llibertat, 4 — Barcelona

ART CATALÀ

FÍ DE FESTA

Quadre del malhaurat pintor en Ricard Brugada

CRONIQUE CIUTADANES

CARNESTOLTES

Veu's-aquí un tema massa vulgar i debatut perquè jo provi de cansar-te amb algunes meditacions o cavilacions jesuítiques ni molt menys amb algunes excitacions passionals d'aquesta festa desequilibrada i més en aquest any que les terribles convulsions actuals ens han privat d'aquesta demostració més o menys lloable de joia popular.

No; a mi el carnestoltes ni m'avorreix ni m'entusiasme. En la nostra Barcelona casolana i menestrada aquesta festa resulta un xic exòtica i per això quan més l'havem volguda modernitzar més l'havem afeblida, i degut al nostre poc entusiasme va resultant cada dia menys artística i més atolondrada.

El carnestoltes del Born amb tot el seu apoteosi, amb totes les seves grolleries i xavacaneries era més nostre que les *Rues* actuals i tenia més entusiasme perquè era fruit d'una gran bona fè, fins excessiva, com també eren força més remarcables aquelles cavalcades del *Gavilàn* en que artistes tan renomats com en Padró, Soler i Rovirosa, Moragas, etzètera, executaren aquelles memorables manifestacions artístiques com *Antoni i Cleopatra*, *El príncep de Gales a l'Índia*, *Conquesta de Mexic per Hernán Cortés*, etzètera.

Llavors el carnestoltes el feien i l'organitzaven aquella gent sana que francament se divertia; avui s'organitza per aquells histèrics que estúpidament s'avorreixen i proven de distreurer's. Perquè a Barcelona son molts els que s'avorreixen dels que surten a divertir-se. El *music-hall*, el *cine*, el *bar*, el *café*, ens han atontit de tal manera que debem fer un esforç per a divertir-nos de debò i per això, des de l'opulent, ensorrat a la butaca de la societat aristòcrata, fins al humil, cridaner i esbogerrat en un cine de barriada, l'avorriment és general en aquells

que surten diàriament, metòdicament, a distreurer's.

I ve el Carnestoltes i per espolsar-se l'ensopiment de tot l'any, s'esforcen a seguir la estúpida costum i criden i gesticulen aparentant un esclatant bon humor mentres per dins els corca una vergonya i un malestar indesxifrabl.

Verdaderament cap d'ells mereix posar-hi molta atenció perquè dessota el disfraz carnestolenc s'hi troba un altre disfraz ciutadà més o menys polít, però al fons de tot hi trobareu sempre una buidor aclaparadora. Tots ells podríem separar-los en tres categories: el que va disfressat quasi per força amb la feixuga obligació de divertir-se que espera solament arribar a casa per treurer's el disfraz que l'aclapara; el místic, el virtuós de la disfressa que passeja sol i encarquerat lluint aquell trajo que a n'ell li sembla una prova de enginy creient de bona fè que totes les mirades van dirigides a n'ell, i finalment aquell *pollo bien* que amb un vestit d'holandès, d'*apatxe* o de pierrot, fa la gran calaverada de sortir al passeig a esbrancar les amigues i els coneguts amb *xistos* que té amagatzemats desde que va tenir la gran idea de disfressar-se.

Unes soles disfresses vegem cada any per carnestoltes que mereixen la nostra atenció: son aquestes comparses de miserables mendicants, esguerrats i mutilats que seguint les circumstancies amaguen la seva miseria de tot l'any amb trajos d'or i porpra de reis i grans personatges.

I acompanyats d'una xaranga bullanguera els veieu pel carrer i al vostre pas s'acosta un rei tot brut i mal forjat a demanar-vos una almoïna mentres una primpcesa plena d'*anticueles* vos la pidola per l'altre cantó tot mostrant-vos una criatura demacrada com una petita calavera.

Veu's-aquí lo que és el carnestoltes: una misèria vergonyosa amb trajo d'opulència. I per això resulta una demostració migrada, de mal gust i d'histerisme, ço que havia sigut una festa tradicional i popularíssima a Barcelona, que havia conseguit gran resplandor; com en altres llocs ha sigut sempre una festa artística de generós desprendiment.

SAM.

ORACIÓ DE LA HORA BAIXA

Perqué, Senyor, en tant el dia fina
el cos devé lasciu i atormentat?
Será que dintre'l cos la llum declina
com aquest sol que mor tot emporprat?

Será que sota aquesta boira obscura,
el cos devé covard i enfellonit
i cada estremiment de la paüra
es torna estremiment per al sentit?

Jo no ho sé pas, Senyor, mes jo diria
que és d'un fatal instint que'ns estremim.
Deu-nos, per tant, una rosada pia
que sossegui l'ardencia que sentim
en la quietut d'aquest finar de dia.

† JOAQUIM FOLGUERA

A. BULBENA

CONTRA-LLUM

Amb les mans ensorrades a les butxaques de les calces, amb el cap cot, estabornit; recolzat al portal de sa casa, escoltava en Faló aquelles terribles advertències de l'amic.

Tot el veïnat dormia. El fanal de la cantonada il·luminava sinistrament la figura d'en Faló donant-li un aspecte cadavèric.

L'amic insistia per darrera volta:

—Ara ja ho saps, m'ha sabut molt greu, però jo debfa dir-to.

—Gràcies, gràcies—mormolà ell, completament d'esma, i després d'una pausa fatigosa com deixodint-se bruscament, digué:—Bona nit —i sense esperar resposta tancà barroerament les portes.

L'amic quedà sorprès, arronçà les espatlles i marxant carreró enllà se perdé en la fosca.

**

El jurat fou terrible i en Faló entrava a presidi per romandri cinc anys reclòs com una bestia perillosa.

Per el veïnat prou se xiuxiejava el motiu del crim, però el jurat va creure que fou comès per furt i va condemnar-lo. La família del mort opulent s'havia bellugat prou perque no se sabessin certes coses.

Ella, la culpable, havia esperat la sentència desitjosa de començar el seu plan traçat.

A la mateixa tarda que ella sapigué la pena a que s'havia condemnat al seu marit, agafà a n'en Falet, l'únic fill, ceguet, i donant-li alguns cèntims, li digué:

—Ves a jugar, Falet, ves a jugar.

**

El Falet tenia set anys; anava vestit amb una llarga brusa negra tota espellifada i un mocador rot lligat al coll de qualsevol manera.

Tenia les faccions exagerades per la seva edat i sos ulls fondos, sense nines, blancs com de marbre, eren travessats per alguna ratlla vermella. Els cabells cargolats en desordre. Les grenyes li tapaven les orelles.

Tot el veïnat el compadria i tota la canalla l'estimava. Jugava amb ells i sempre un o altre es cuidava d'agafa'l pel braç i arrossega'l. Quan el deixaven sol se quedava plantat amb els braços caiguts, dirigia els ulls buits allà on sentia soroll, i pausadament feixuc, se dirigia vers a on sentia els jocs i allí tornaven a agafar-lo tots, cridant:

—Ceguet, vina, ceguet... no deixeu el ceguet.

**

Quan en Falet després d'haver jugat tota la tarda, se dirigí, com cada dia, vers a casa seva, trobà la porta tancada.

Una veïna a n'el portal del costat se'l mirava.

Trucà a la porta una, dugues, tres vegades i ningú responia,

Llavors sortiren de sa casa totes les veïnes talment com si totes fossin darrera sa finestra. Una d'elles digué:

—Veieu, ja ho he dit, ha fugit la mala...

En Falet trucava desesperadament i somiquejant li caigueren dos llàgrimes greixoses cara avall.

Una veïna fou més compassiva que totes:

—Ceguet, no truquis més, es morta la mama, sents, es morta—i agafant-lo pel braç el portà a sopar a sa casa.

Desde llavors en Falet fou de tothom i de ningú, totes les cases del veïnat foren la seva casa.

**

Quan en Faló, un dia agafat a les reixes del locutori suplicà a n'els bons amics que el visitaven que li portessin el seu fill, aquests li portaren, i el ceguet que no veia les reixes que el separaven de son pare, li digué d'esma çò que li havia quedat gravat per tota la vida:

—Morta la mama, morta.

**

Els anys passaren; el ceguet va tenir sempre una casa a on dormir i menjar mercès a la caritat de les veïnes. En Faló es trobà lliure al carrer i li mancà temps per a correr vers a on havia sigut la seva casa. Al entrar al carrer el cor li saltava dins del pit igual que aquell dia.

La veu corregué desseguida; totes les veïnes el miraven amb llàstima; ell preguntà:

—On es el meu fill?

Agafat del braç per un xicotàs del barri, arribà en Falet corrent pesadament.

—Papa, papa—i li agafà la mà rasposa passant-se-la per la seva cara.

En Faló s'en despreguè bruscament i mentres amb la mà esquerra li subjectava tràgicament aquells cabells negres cargolats i greixosos, aixecant-li el cap per a mirar-li al fons d'aquells ulls buits, li cridà bruscament:

—On es ta mare?

—Morta la mama, morta!

—Sí, morta—cridà en Faló, tot clavant-li les ungles al cap i sense que ningú ho pogués impedir, li travessà el pit d'una ganivetada.

**

Al cap d'un quant temps en Faló tornava a presidi per sempre.

JOAN MAS JUNYENT

Aquest número ha sigut
previament censurat

CLAUSTRALS

PROCESSÓ

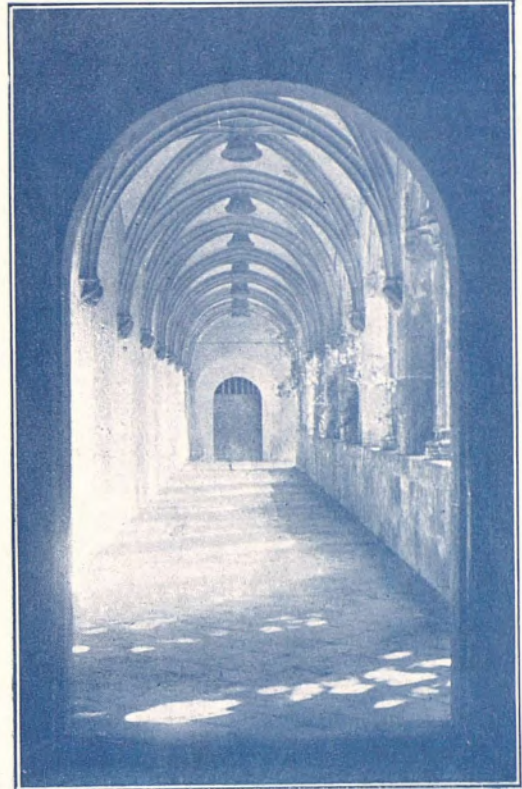
Visió d'encantament...
 Passen les Monges lentament
 en llarga processó;
 i un gran perfum de ròses
 deixen darrera seu sobre les còses
 del Claustre eternidó.

L'ABADESA

La Mare-Abadesa
 tota es resplandent
 de l'immensa calma
 que regna al Convent;
 fé'ls ulls tremolosos
 i'ls cabells nevats,
 duu crossa i sandalies
 i'ls dits enguantats.

EL CIGNE

Solca l'aigua'l cigne blanc
 del petit, ardent estany;
 i s'hi colga, i treu el cap,
 i's passeja amb magestat.
 Una monja, tot passant,
 li somriu amb rostre franc...
 i ell acata reverent
 a les Monges del Convent.

DOMINICA

Resen hores canòniques en ample semi-cercle.
 Les Monges blanques... blanques..., sentades dintre'l Chor,
 i la Mare-Abadesa
 d'aquell roser blanquíssim es la ròsa millor.
 Una remor sedosa d'oracions enrogides
 s'escampa per la volta amb un suau volar;
 l'Esglesia es biçantina
 i un Sant Benet s'assenta en l'ojival altar.
 En la penombra bruna de l'abacial Esglesia
 floreix la meravella dels *ritus* monacals...
 Esbelta, la Cantora
 de peu diu el Psalteri davant dels grans missals.

J. BAUCCELLS PRAT.

Narrador per compromís

Després del thè, els convidats quedaren una mica endormiscats. Feia una xafogor aplanadora i ni amb el parell de finestres oberts, ni amb l'aire renovat dels ventiladors, es podia refrescar la cambra. I encara hi ajudava més a la somnolença aquella, les notes ensopides dels tzigans de l'estança propera on el jovent per a distreure's de la calor es donava a la dansa. Les mams i els senyors de pes, s'endormiscaven per moments. En Víctor Pons, el casat més jove de la colla, que es dalia per ofrenar el seu petit tribut a Terpsicor, i que no ho feia perquè aquella tarda tots els d'allà dins eren solteralla, era l'únic que de tant en quant trencava la monotonía i deia quelcom, però es decepcionava veient a l'auditori tan abstret.

Tot d'una tingué una pensada; estossejà lleument... Allò era el preàmbul indispensable de totes llurs disertacions. I digué:

—Senyors; estic observant que el tedi, aquesta flor malsana, fa presa de nosaltres. Es qüestió de desempellegar-se'n. Jo proposo que algú de vostès, ens fagi la narració del seu primer o segon amor, que l'hagi dut al matrimoni... Per exemple, D. Ignasi... Crec que entre tots hi ha prou confiança per a contar-nos coses d'aquestes; aixís es que, D. Ignasi, li agrairiem moltíssim...

—Home—va interrompre l'interpelat—que no podria cercar un altre narrador? Perque a més de les meves poques condicions, estic segur no'ls interessarà en lo més mínim.

—Si, si, contiu!—varen dir a la vegada les senyores reunides, a les que la promesa de saber intimitats d'altri, les feia deixondir-se.

—*Bueno*, si no hi ha remei, els hi contaré el motiu del meu matrimoni...

Es van bellugar cadires; es van cercar positures còmodes; en Víctor Pons va tossir encara que no fingués de parlar ell, i un cop fet el silenci, començà el narrador:

—Deu fer cosa de vint anys que vaig retornar a Barcelona després d'haver-ne passat una bona colla a la capital de l'Argentina, on un germà de la mare hi havia establert una gran casa de comerç. Vaig arribar a Ciutat pocs dies ans de la Setmana Santa, i a la tarda del dijous, seguint la pia costum de visitar «monuments», vaig entrar a veure el que hi havia a la Seu, aon jo era batejat. I veurant que un cop ja'n sortia, al traspasar els claustres quietosos, em

trobo davant per davant de l'única persona que hi tingut odi en aquest món... Els posaré al corrent en poques paraules. De l'establiment que tenia l'oncle a Bons Aires hi formava com a soci col·lectiu un subjecte de diners, quina poixança i prosperitat no havien sabut mai en concret el seu origen. L'oncle el coneixia de menut, sabia que era de bona família i ja no volia saber res més. Però aquest home era un perdut, un falsari que havia fet fortuna explotant a quatre infeliços; i portat de la seva ambició s'havia format el projecte d'apoderar-se paulatinament de les riqueses de l'oncle, el qual tenia una filla, que sense sè una perfecció ni una bellesa, era bastant agraciada, i el soci va posar els ulls en ella amb l'esperança de que un cop casats i mort el pare, aniria a parar a llurs mans tot el capital, ja que la noia era filla única. Però ni amb enginy, ni amb constancia, ni amb paraules, pogué conseguir res. Ma cosina em confesava que li era repulsiu i que mai del món amollaria sa vida a la d'ell. I ell creient que jo era el que induia a la noia, va proposar-se pendre venjança d'ambdós. I un dia que l'oncle i jo erem fora de la casa, volgué tacar (sense conseguir-ho, afortunadament), la puresa de ma cosina. I fou un volguer Deu que jo arribés a casa per a cercar uns papers descuidats, en el precís moment en que la donzella es defensava de l'atac barbre d'aquell home despreciable. Fou qüestió de segons el veure'l i llençar-me damunt d'ell, però era fort com un roure i hàbil boxejador, i d'un cop certer als pòlsos va deixar-me estabornit. I va fugir i no'l varem veure més. Poc temps després, repassant els llibres de la casa, es va trobar un desfalc important, degut també an el mateix subjecte, però no ens fou possible trobar-lo enlloc, fins que jo, de retorn a la Patria enyorada, vaig topa-lo dintre la Seu, en la tarda santa del dijous...

Aquí D. Ignasi feu un petit descans; varen tossir dos o tres, sense necessitat i al renuar el curs de la narració, va dir-los'hi per cortesia.

—En cas de que els cansis ho reservarem per altra ocasió...

—No, no, continu-hi, que és molt interessant! respongueren a chor, exceptuant a donya Octavia, la senyora més grossa de la reunió, la qual feia visibles esforços per mantindre obertes les parpelles...

—Com anàvem dient, vaig topa-lo davant per davant, deixant-me palplantat de sorpresa,

però reaccionant al moment, sense respecte a la santedat dels claustrats, l'agafí fortament per les solapes, sacsejant-lo i dient-li les veritats arran de cara. Mes ja he dit abans que era fort com un roure i per segona vegada pogué desempellerar-se de mi i correr cap al carrer del Bisbe. S'extengué un gran rebombori i veient que la fugida li seria gairebé impossible, m'esperà altívol i amb ulls llampeguejants... An a mi m'animava un braó desconegut, un ànsia gran d'ofegar-lo, però me vaig sentir detingut de sobte per un crit de dòna, i per una mà també de dòna, fina i blanca, que em tibava, amb energia insospitada. Altra gent va posar-s'hi, i ell, amb la confusió va desaparèixer. Jo que encar em sentia la mà opresa, vaig fitar els ulls en aquella que jo'm creia dòna, i que tot just n'estava en el llindar, i vaig veure uns ulls plorosos que m'esguardaven amb neguit... Era una joveneta d'uns setze anys, ben habillada, de cara bonica i acompanyada d'una senyora reposada vestida també amb elegància, encara que modesta i severa. Era la seva mare i les dugues tot era ferme càrrecs per l'imprudència que anava a cometre. Vaig seguir a llur costat acompanyant-les i durant el trajecte vaig explicar-los'hi el motiu d'aquelles fortes renyines. I ja era un bon troc

enllà que encara la mà blanca i fina, lleument níviosa seguí empresonant la meua; els seus ulls ja s'havien serenat però encara guaitaven amb amorosa placidesa.

Arribàrem al peu de la casa on vivien; no'ls hi costà gaire fer-me prometre que aniria a visitar-les i després d'una vingué una altre. El demés s'ho poden imaginar vostès mateixos. La blancor d'aquella mà, fou el llaç que em lligà a la felicitat i que sols la mort podrà desfer-lo. Aquella noia és la que ocupa avui el lloc d'esposa i aquell dijous sant, és un dia que no s'esborrarà mai de la memoria meua.

Regnà un moment de silenci; després el narrador rebé una pluja de lloances sorolloses que despertàren l'ensopiment de donya Octavia, la senyora voluminosa. Els tzigans de l'estança propera se les havien amb un vals d'en Worsley, ensucrat i melodiós. Després una estona més de silenci... Part de fóra de l'edifici, al bell mig d'una plaça, hi havia un rotllo de mainada, que amb la frescor d'una cançó ingènua desfeia una mica l'aplanadora quietut...

«Olles, olles de ví blanc
totes son plenes de fang...»

DANIEL FORNS I CARRERAS.

AL VOL

El Carnestoltes d'enguany ha restat amagat, sens dubte avergonyit davant les gatzares contínues dels nostres «jóvenes bien», potser davant les disbauxes dels nostres polítics, potser davant la misèria dels nostres obrers.

En moments prenyats de tempesta, es verament un insult mostrar-se als ulls del poble, engarlandat amb cascabels i serpentina i llençant arreu, rialles, paperets, diners.

Per això s'ha reclòs el Carnestoltes i sols s'ha mostrat en els nombrosos balls donats en varis teatres i societats, principalment al Novetats, i culminant en el del Liceu, aont l'escenògraf Castells li bastí un enfarfegat harem i en el que li feren acatament algunes autoritats de la nostra confiada ciutat, rendint-li tots els honors deguts al deu Momo.

Una altre nota ben simpàtica hem de recollir en aquestes columnes: el desprendiment de les nostres classes adinerades, remunerant esplèndidament als soldats que en compliment del seu deure manat, ens han proporcionat llum i força, per poguer anar en tranvia i per poguer véurer clar çò que sembla tant fosc. ¡Alabat siga Deu!

Novament han començat les curses de braus.

Resulta un punyent contrast que en aquest temps dolorós la nostra gent s'entregui a n'aquest espectacle incult i estupit. Comença a ser hora ja de que ens preocupem una mica seriament de les curses de braus, si no volem que en l'hora de les grans convulsions tot el món ens miri amb llàstima o bé amb fàstic.

FOLLÍA GALANA

De tan mirar el cel, suavíssima Senyora,
tenen els vostres ulls deixondiments d'aurora,
i en flamareig oscil·len com brins iridiscent
adins la claror nada dels jorns adolescents,
i us volta un rar perfum, que en Vos tot es destria
trobant confirmació en l'alta galania
que trascendiú, radiant de púrpura i de sol,
com una estela viva de gracia i de conçol.

De tan somniejar, caríssima Madona,
un raig de llum sublim l'esguard us empresona
i us aclareix el rostre i us embelleix el pit
com rosetó d'ivori damunt d'un auri ampit.

I deveniu formosa adins l'alba nuesa
que el vostre còs circumda d'aurífica bellesa,
atreta per l'estela del vostre pas sumís,
vibrant plena de joia de tots els bells gaudís.

De tan amar, Senyora, magnífica Senyora,
tenen els vostres llavis gracilitat sonora
per a besar la ròsa d'uns altres llavis fins,
acolorats de flames com dos ignis rubins.

I son les vostres galtes dos magnòlies roentes
que esclaten pudoroses i resplendint turgentes
en la vostra superba i divina puritat
que reflecteix tothora la excelsa castetat.

Ara que us veig passar sobre les flors, Madona,
i tota la floresta, ubriagant, se us dóna,
deixeu dir al poeta uns rústics madrigals,
amb tremolors incertes d'esquinços virginals:

Doneu al vent la gracia de vostra cabellera
i se l'emporti enlaire, mirífica i lleugera,
fins encaçar les fites dels pòrtics regionals
i us la retorni plena d'efluvis divinals.

I us regali, llavors, pels flancs de vostra testa
per a cobri's l'espatlla com una altiva vesta,
mentres perfumi l'aire la tebior del còs
que espletarà en flairosos infantaments de flòs.

I us ungirà les carns de penetrants aromes,
i Vos vincloreu caldes, les vostres dugues pomes,
amb tota la puresa d'un primicer amor,
sens saludâ a la augusta madama del Dolor.

Jo seguiré de lluny les vostres cent pejjades,
i abrusaré els solcs fets, amb foc de mes besades
per a servir la flaire que Vos hi haureu deixat,
com una clara espurna de l'immortalitat.

¡O benamada sort! ¡O bell fluit de vida,
que sempre us seguirá després de la florida
del vostre amor que en và jo en tinc dolça fretura
per a poder minvar la meva desventura!

De tant somniejar, galana Missenyora,
em crec alliberat de la temor de l'hora
que despertant del somni torni a realitat
i siguin mes paraules follies del passat.

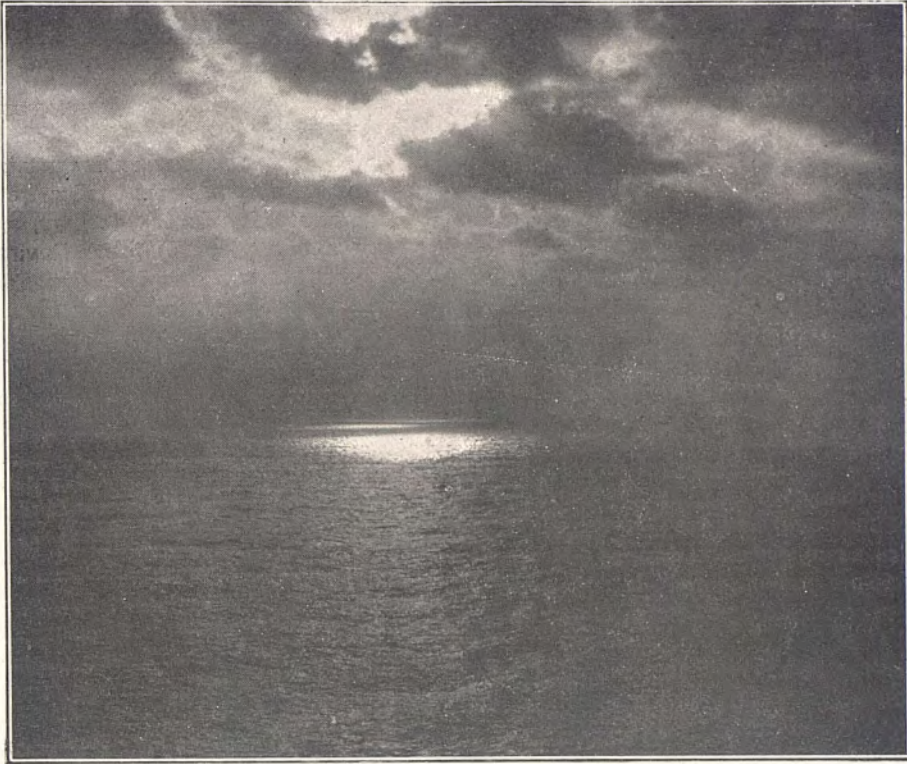
¡De tant caminà amb Vos, suavíssima Senyora,
seràn mon guia sempre, deixondiments d'aurora!

DOMENEC JUNCADILLA.

Dibuix d'en AGUDO CLARÀ

LA FOTOGRAFÍA ARTÍSTICA

Borrasca

*Fotografia d'en J. F. SUCARANA,
de la secció de fotografia del «Niu Artístic»*

La populosa ermita de St. Mus, a Rubí

*Fotografia d'en RICARD CARCASSONA,
de la secció de fotografia del «Niu Artístic»*

BIBLIOGRAFIA

SOL DE POSTA

Llibre de proses d'en E. Isern Dalmau; forma un volum d'unes 36 pàgines, curiosament editat per en Francesc Altés Alabart, impressor.

L'actual moviment literari es dol sens dupte de una manca de prosistes; la producció dels mestres es molt escassa i poques firmes noves se donen a conèixer. Per això el llibre d'en Isern Dalmau mereix tota l'atenció. Certament és un recull de proses molt reduït però es suficient perquè poguem fer-nos càrrec de la seva vàlua.

En Isern Dalmau es un impresionista en la descripció, en el desenrotlló; fins en el final se sent ferit per el contrast, per la nota vibrant i amb una construcció un xic barroera ens dóna la sensació de cada cosa que l'ha ferit amb temor de perdre una nova visió que l'assalta.

A voltes se coneix en la manera de fer una preocupació per demostrar aquesta nota impresionista, per crear-se sens dupte un estil personal.

Nosaltres alabem i creiem just que's lluiti per a obtenir un segell propi, però mai recorrent a procediments exagerats.

Quan en Isern Dalmau gusti un xic més pausadament d'aquestes impressions que'l somouen i no les anoti com en un carnet de notes, sino que les senti i les sospesi artísticament, serà baix nostre concepte un bon prosista.

Té condicions ben remarcables i esperem d'ell coses més importants i més arrodonides.

Sol de posta és, en resum, un llibre força interessant que mereix tot el nostre elogi i que permet esperar molt més del seu autor.

J. M. J.

ANUARI DE CATALUNYA 1917

Veu's-aquí una importantíssima publicació que ha editat la Editorial Minerva, i que verament ha vingut a omplir el buit que's trobava d'un llibre en que s'aplegués i s'historiés tot el moviment català en ses diverses manifestacions polítiques, pedagògiques, d'art, etc.

En Rovira i Virgili n'ha sigut l'encarregat de la direcció d'aquest Anuari, i hi han col·laborat firmes ben conegudes de la intel·lectualitat catalana. Un sol defecte podríem potser assenyalar-hi, i és el d'haver-se encomenat alguns treballs a significats *leaders* de determinades escoles;

emprò s'ha de reconèixer que aquests s'han produït amb bastanta discreció.

L'índex de matèries de tant interessant volum és el següent: *La Política* (Diada de la llengua catalana, eleccions provincials i municipals, visites de valencians, vascos i gallecs, conferència d'en Marraco, fets del 1.er de Juny, assemblees dels parlamentaris, etc.), per A. Rovira i Virgili; *La Literatura*, per Josep M.ª López Picó; *L'Art*, (pintura, escultura, joies), per Joan Sacs; *El Teatre*, per J. Morató i Grau; *Els Esports*, per J. Bertràn i Ballet; *L'Economia*; *La Música*, per C. Lozano; *La Demografia*, per S. Valentí Camp; *L'Obrerisme* (fets del 15 al 19 d'Agost); *Institut d'Estudis Catalans*, per Marc Ferrer; *El Partit Republicà Català*; *Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria*, per R. Noguer i Comet; *Mallorca*, per Joan Estelrich; *València*, per Miquel Duràn i Tortajada; *Rosselló*, per Joan Perpinyà; *El problema universitari a Catalunya*, per Martí Esteve; *El pensament dels nostres homes* (Cambó, Duràn i Ventosa, Marqués d'Olèrdola, Layret, Lluís Rissech, Roig i Bergadà); *Els homes i les coses de Catalunya, jutjats pels no catalans* (Royo Villanova, De Monzie, Du Bimont, Brousse, Araquistain); *Necrologia* (Nicolau K. Aguiló, Francesc Bartrina, Carles M. Soldevila, Joan B. Espadaler, Joaquim Botet i Sisó, Andreu A. Comerma, Josep Català, Antoni d'Espona, Martí i Julià, Francesc Monsalvatge, Joan Goula, Prat de la Riba, Eduard Calvet, Antoni Feliu i Codina, Doménech Estapà, P. Pau Gené, Ramir Lorenzale); *Pàgines literàries* (proses de Josep Carner i Carles Soldevila i poesíes de Josep Carner, Guerau de Liost, Carles Soldevila, Ferràn Soldevila, Clementina Arderiu, Carles Riba, Josep M.ª López Picó, Llorenç Riber, Alexandre Plana, Joaquim Folguera, Josep M.ª de Sagarra, Joan M.ª Guasch i Ventura Gassol); *Jocs Florals* (Barcelona: discursos de Víctor Català i Lluís A. Pagés; poesia premiada de Eufè Doria i Bonaplata. Mallorca: discursos de Miquel S. Oliver i Lluís Nicolau d'Olwer; poesia premiada de Joan Ramis d'Aireflor. Sans: poesia premiada de V. Solè de Sojo. Cornellà: poesia premiada de Josep Alemany. Calella: poesia premiada de Artur J. Palau Ximénes.)

Conté, ademés, més de 100 il·lustracions i dibuixos d'Apa i Obiols.

C.

LA CEGUETA

Pels raigs de sol ardents, tenia la cegueta
la faç tota ella bruna, com nostra Moreneta
i ses pupil·les clares i obertes amb anhel,
s'eren tornades blaves de tant mirar al cel.
Sa parla, era tant dolça, com el murmull sonor
del rajolí de l'aigua, saltant del brollador,
i encara que en ses nines, sempre era negra nit
tenia un dolç somriure exent de tot neguit.
Amics, pocs ne comptava, aixís son pobre cor
trobava's solitari en mig de sa dissort.
Tothora se la veia a prop dels roserars
abstreta amb bells ensomnis, per ella somnis clars,
i sempre riallera, la veieu pel jardí,
on la flor desitjada, per ella mai florí.
Sentia a dintre d'ella una ansia d'estimar,
son llavi s'enrogia amb desig de besar;
prò aquella juvenesa moria lentament
i amb ella, aquell amor que mai trobà froment.

Adés, tota velleta i oblidada pels grans,
aimava les aucelles, les flors i els bells infants;
ses pupil·les obertes brillaven amb dalit
com dos estels, despresos de dalt de l'infinit,
sa cara era solcada d'arrugues de dolor,
mes son cor, sempre jove, esperava l'amor...

AGNA CASTILLÓN.

Febrer 1919.

Dibuix del nostre redactor artistic Eduard Serra.

TEATRES

LICEU.—Ha finit ja la temporada d'òpera en aquest teatre, i tal com prometèrem als nostres llegidors, anem a passar revista a les obres i als artistes que'ns han presentat.

Blanca Stagno Bellincioni: Artista de poca veu i d'excesiva plàstica-mímica, adequada al seu art preferent: el cine. Ha interpretat «I Pagliacci» i «Madame Butterfly».—**Gemma Bossini:** De tipo i veu poc agradables, no passa de mitjana. Prengué part en «Don Giovanni», «Bohème» i «Ratcliff».—**Fidela Campiña:** Artista espanyola d'envejable pervivència i que esperem tornar a sentir en millors condicions que aquesta vegada. Demostrà les seves facultats en «Aida», «Africana», «Cavalleria Rusticana» i «La Morisca».—**Lina Pasini Vitale:** Aquesta coneguda artista no ha pogut lluir-se enguany en el seu repertori estimat, emprò ha dat una excel·lent interpretació a «La Dannazione di Faust», «Werther» i «Don Giovanni».—**Rosina Storchio:** Després de bastants anys hem pogut tornar a aplaudir an aquesta simpàtica artista de còs i ànima en les seves superbes interpretacions de «La Bohème», «La Traviata», «Manon» i «Madame Butterfly».—**Genoveva Vix:** Novament ens ha delitat amb «Manon», «Thaïs» i «Louise», i ha posat tot el seu talent en «Le jongleur de Notre Dame» i «Sapho».—**Graziella Pareto:** Invasada d'una afeció laríngica, no ha pogut mostrar-se com esperàvem en «Rigoletto», «Barbiere di Siviglia» i «Don Giovanni».—**Aga Lahowska:** Contralt ja coneguda pels filarmònics barcelonins, per haver pres part en varis concerts en el Palau de la Música, ha mostrat les seves qualitats artístiques en «La Favorita», «Aida», «Fra Diavolo» i «Madame Butterfly».—**Dugen Eguileor i Josep García:** Tenors espanyols modestos, que no conseguiren la completa aprovació del públic. Prengueren part, el primer, en «Aida», «Africana», «Cavalleria Rusticana» i «La Morisca», i el segon, en «Ratcliff» i «Pagliacci».—**Umbert Macnez:** Aquest excel·lent tenor, de qui guardàvem bon recort, vingué un xic malalt i per manca d'altres artistes, tingué que encarregar-se de treballs superiors a ses forces; amb tot pogué apreciar-se ses bones qualitats i sentí sincers aplaudiments en «La Dannazione di Faust», «Bohème», «Manon», «Madame Butterfly», «Rigoletto», «Traviata», «Don Giovanni» i «Favorita».—**Tito Schippa:** El nen mimat del públic barceloní es feu aplaudir com sempre en «Manon» i «Barbiere di Siviglia», i encara més en «Werther» i «Fra Diavolo».—**Matias Battistini:** El mestre del *bel canto* debutà amb «Thaïs», que no'ns semblà apropiat per la seva corda; cantà després «Don Giovanni» inimitablement, i finalment «La Traviata» amb l'èxit de sempre.—**Joan Noté:** Fou mal acullit, per culpa de la seva escola i del pes dels anys que li resten força pels aguts.—**Domenec Viglione Borghese:** Aquest simpàtic baríton de la veu fresca i potent, prengué part en «La Dannazione di Faust», «Barbiere di Siviglia», «Rigoletto», «Pagliacci», «Carmen», «Ratcliff» i «La Morisca», obtenint en totes les obres sorollosos aplaudiments.—**Vicens Bettoni:** Baix de primera que no mes pren-

gué part en «Aida» i «Rigoletto» per haver sigut cedit per l'empresa Mesires a la del Reial de Madrid.—**Angel Massini Pieralli:** Portà casi tot el pes de la temporada, per ausencia del anterior, lluint sempre sa ben timbrada veu.—**Gaietà Rebonato:** Caricato que's feu aplaudir moltíssim en «Fra Diavolo» i també en «Bohème», «Barbiere di Siviglia» i «Don Giovanni».—**Maria Gay i Joan Zenatello:** Aquesta renomada parella interpretà «Carmen» i «Aida». Ella no'ns convencé en la primera i no'ns digué res de nou en la segona i ell no'ns satisfé en cap de les dues.—**Celestí Sarrobe, Filomena Suriñach, Dolors Alcaraz i Julià Oliver:** Artistes novells que demostraren les seves bones qualitats respectivament en «La Favorita»; «Werther» i «Fra Diavolo»; «Africana» i «Thaïs»; i «Fra Diavolo».—**Mlle. Denay i Mrs. Ovido, Dufranne, Laskin, Radoux, Clauzure i Rougon:** Conjunt d'artistes francesos que foren molt ben rebuts i que son de lo milloret que ha vingut d'aquella procedència, sobresortint el baríton Dufranne i el tenor Ovido, que posseeixen envejables medis vocals i artístics.

Aquest conjunt, amb la cooperació de les Sres. Vix i Lahowska, ens donaren una immillorable «Louise» i ens feren conèixer «Le Jongleur de Notre Dame», miracle musical de Massenet i «Sapho», també de Massenet. Aquesta darrera obra no resultà i l'anterior es massa íntima pel nostre Gran Teatre i per paladars escullits.

També s'estrenaren «Guglielmo Ratcliff» d'en Mascagni, que no agradà, i «La Morisca» del nostre compatriota Pahissa, amb lletra d'en Marquina, que fou representada en castellà i que obtingué un sorollós èxit.

El repertori fou bastant variat, constituint aconeixements les representacions de «La Bohème», «Louise», «Carmen», «Thaïs», «Manon», «Werther», «La Traviata», «Don Giovanni» i «Fra Diavolo».

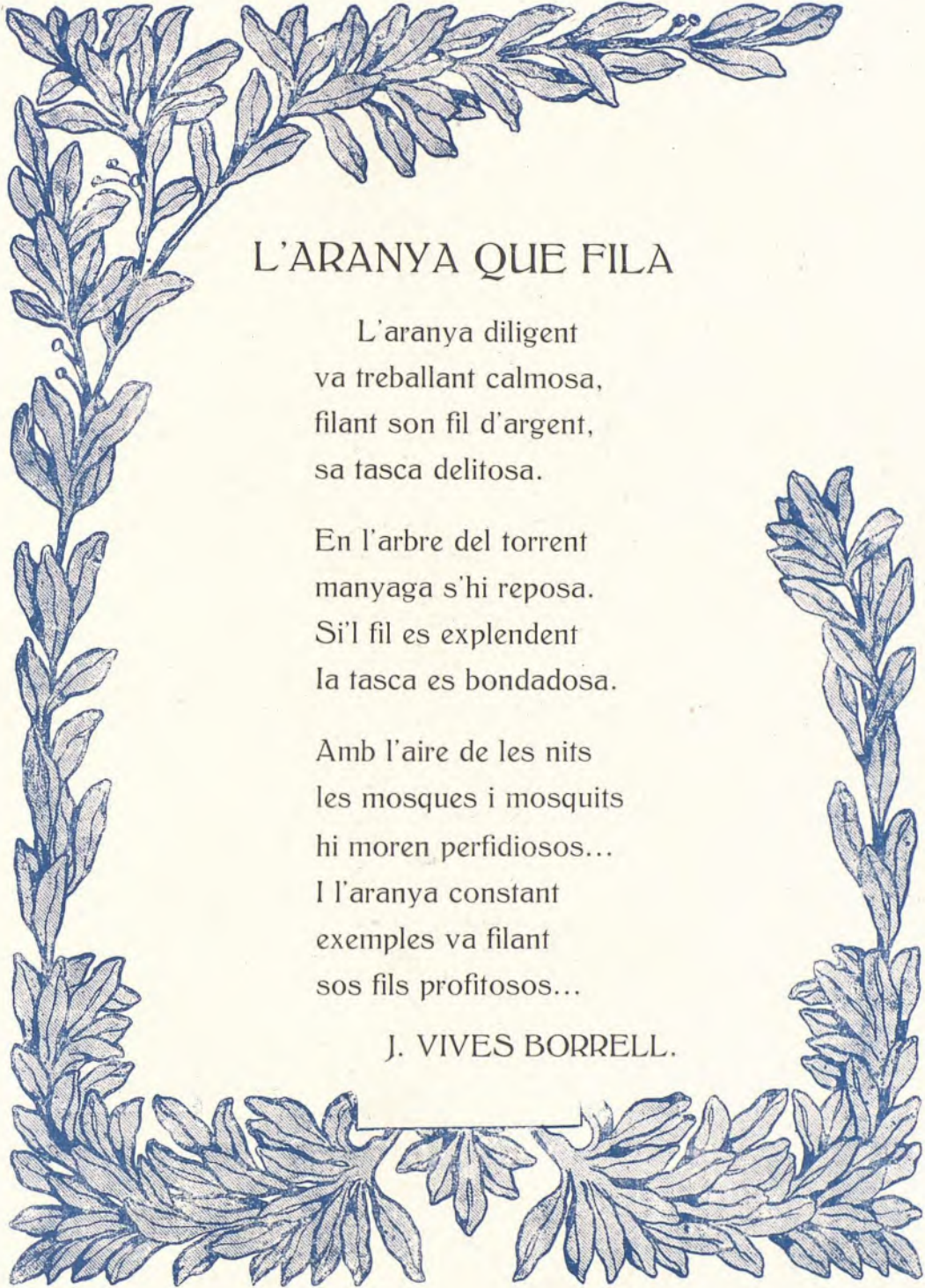
Conduiren l'orquestra els Mtes. Vitale, reputat com de primera fila, Mesina, que'ns complagué moltíssim, i Wehils vella coneixensa nostra, que també's feu aplaudir.

Per tot lo dit, felicitem una vegada més a la empresa Mesires que's desviu per satisfer els anhels de propietaris i abonats que'n ella han depositat la seva confiança i sentim no poder estampar semblants elogis per la direcció escènica confiada al Sr. Salarich (per greu enfermetat del nostre amic En Francisco Casanovas, director amb propietat), que sols en escases obres assolí l'importància i serietat que requeria.

ROMEA.—Per falta d'espai deixem pel pròxim nombre el parlar de les darreres estrenes efectuades en aquest teatre.

Per culpa d'ocupacions ineludibles, no poguérem assistir a l'estrena de la comèdia en dos actes, del nostre col·laborador En Miquel Saperas Auví, «Les ànimes romàntiques», que tingué lloc al teatre dels Lluïsos de Gràcia. Amb tot, sabem que obtingué un èxit falaguer i esperem poguer estampar prouament sincers elogis per l'amic Saperas.—Roc.

A decorative border made of blue ink illustrations of various leafy plants and branches, framing the text. The plants have small, pointed leaves and some have tiny flowers or buds.

L'ARANYA QUE FILA

L'aranya diligent
va treballant calmosa,
filant son fil d'argent,
sa tasca delitosa.

En l'arbre del torrent
manyaga s'hi reposa.
Si'l fil es explendent
la tasca es bondadosa.

Amb l'aire de les nits
les mosques i mosquits
hi moren perfidiosos...
I l'aranya constant
exemples va filant
sos fils profitosos...

J. VIVES BORRELL.

Catalunya ha sofert en poc temps fortes baixes en les files dels seus homes de lletres, d'art i de ciències. La sort ens és traidora en aquests moments en que son menester tots els homes de vàlua que han de portar la nostra patria nova al estat florent que li pertoca.

A l'hora en que sortia a la llum el nostre darrer nombre, moria a Madrid l'escultor català en Juli Antoni. La seva vida fou un model de lluita constant i en el moment en que havia assolit la gloria completa, la mort l'arrebassà.

Moriren després en Jaume Brossa, conegut publicista; el canonge Dr. Almera, eminent geòlec; la Maria Lluïsa Ponsa, distingida pianista; Mn. Frederic Clascar, membre de l'Institut d'Estudis Catalans, a qui devem un sens fi de traduccions i obres d'estudi, havent-se dedicat amb gran entusiasme a la depuració del nostre lèxic, çò que el tenia per complet dominat; i els coneguts pintors Salvador Florensa i Tomàs Sans, dels que esperem poguer-ne reproduir algunes obres.

I finalment hem d'estampar un pietós recori per en Joaquím Folguera, jove poeta que era ja una ferma realitat dins la moderna poesia catalana, del que en altre lloc d'aquest nombre donem a conèixer un bell treball; i per en Ricard Brugada, floreat pintor, deixeble del gran Caba, que després d'haver recorregut, per consell de aquest, els llocs preeminents de l'art, Roma, París, Madrid (museu del Prado), fou premiat en varies exposicions nacionals i estrangeres i obtingué una càtedra en l'escola de Belles Arts d'aquesta ciutat. Darrerament col·laboraba en varies revistes madrilenyes i en aquestes planes reproduïm alguns dels seus quadres més renomats.

Deu els aumeti en l'altre vida la gloria que assoliren en aquesta i recordant aquesta llista de noms volguts que han desaparegut, dolguem-nos tots de la pèrdua soferta, perque el dolor és de tots i de Catalunya, que veu morir sos fills elegits quan major falta li fan.

ORFEÓ GRACIENC

Quatre concerts populars.—L'Orfeó Gracienc que de dia en dia va enrobustint-se, ha donat aquesta temporada al Teatre Eldorado quatre concerts matinals, que, com els dels anys anteriors, han sigut contats per èxits.

El primer fou dedicat per complert a la música choral estrangera, donant-se com a primera audició dos corals de Bach i executant ademés composicions de Wagner, Brahms i Mozart, que foren bisades en sa major part.

El segon va esser dedicat als autors catalans Balcells, Millet, Lamotte, Morera, Vives i altres, i resultà una festa ben patriòtica, puig com s'escaigué celebrar-lo en aquells dies precursors de les nostres llibertats, el públic s'arborà entusiasmada, cantant tots, chors i espectadors, el cant dels «Segadors».

El tercer concert l'integraren solament cançons populars catalanes, executant-se'n d'en Cumes Ribó, en Sancho Marraco, en Pérez Moya en Lambert i altres. Fou un èxit que acabà també cantant-se el nostre himne nacional.

I fou tan gran l'èxit del quart concert, dedicat per enter al Mestre Morera, que va esser necessari una repetició que tingué lloc el dia 9 del corrent. L'entusiasme arribà al màxim, tinguent que repetir-se quasi tot el programa.

En Morera que ocupava una llotja de platea, corresponia a cada composició a les ovacions, que compartí algunes voltes amb en Guimerà, (qui estava en una altra llotja propera) autor també de la major part de les cançons.

El programa era verament enardidor; la pri-

mera part començà amb el cant «Voltant la Senyera» d'en Balcells (himne de l'Orfeó), seguint després «L'arbre sagrat», varies cançons populars, la xamosa sardana «Les neus que's fonen» i acabant amb «La Marsellesa», quina repetició tingué que dirigir en Morera, essent ovacionats uns voluntaris catalans, vinguts del front francès, i cantant per últim el chor «Els Segadors».

La segona part la composaven tres sardanes executades per la notabilíssima cobla «La Principal» de la Bisbal, sobresortint «Davant la Verge» d'un fervent sentiment i «La Santa Espina», quina execució en tò major i brillant, electrissà al públic que esclatà abans d'acabar en una perllongada ovació, que no parà fins a esser repetida «La Sardana» i «Els Segadors» per torna.

En la tercera part els chors ens tornaren a captivar amb varies cançons i sardanes, entre elles «La nit del amor», «Les fulles seques» i «La Sardana de les monges», al nostre entendre la millor de totes, plena de sentiment i armonitzada amb mestria, que tingué d'esser repetida per enter després d'una inacabable ovació als autors Guimerà i Morera, que també la dirigí.

S'acabà'l concert, últim de la tongada, amb «La cançó nostra» pels chors i cobla, repetint-se les ovacions, els himnes patriòtics, i essent objecte en Guimerà i Morera d'una manifestació de simpatia al eixir del teatre.

Rebin la Junta Directiva de l'Orfeó Gracienc, el mestre Balcells, els choristes i tots els components de dit Orfeó, la nostra més sincera felicitació pels èxits aconseguits i pels avenços que van fent, que'ls coloca a l'altura que mereixen.—R.

NOTES D'ART

ENTRE FLORS (Granada)

UN TALLER DE PLANXADORA (Sevilla)

Quadres del finet professor de l'Escola de Belles Arts en RICARD BRUGADA

DE CASA

En el present nombre volíem donar una extensa informació de l'Institut d'Estudis Catalans, però per haver rebut tant la informació gràfica demanada, la publicarem en el pròxim nombre.

◆◆◆
El dia 29 del corrent tindrà lloc en el estatge del «Niu Artístic» la segona vullada teatral organitzada per la secció dramàtica d'aquesta entitat baix la direcció dels Srs. Mas i Botey, representant-se «La llum dels ulls», d'en Avellà, i «Gent d'ara», d'en Coca i Vallmajor.

◆◆◆
Amb gran plaer donem la nova de l'enllaç del president de la nostra entitat en Joan Girós amb la gentil senyoreta Na Josepa Canalda. Els hi desitgem moltes felicitats i una perllongada lluna de mel.

◆◆◆
Ha sigut inaugurada en el saló d'exposicions del nostre estatge una exposició de pintures del nostre consoci en Antoni Cassà. En el pròxim nombre en parlarem tant extensament com se mereix.

◆◆◆
Del 15 al 31 del corrent exposarà cinc païssatges en el Foyer Francès el nostre consoci Miguel Tusquellas. Li desitgem un èxit.

◆◆◆
Sentim haver de donar als nostres llegidors la trista nova de la mort de la que fou la mare del nostre col·laborador en J. Costa Pomés, i adresem al amic l'expressió del nostre condol.

◆◆◆
L'Orfeo Gracienc, que en el present any en compleix quinze de la seva actuació, prosseguint en sa tasca de laborar per l'ideal patriòtic, ensem que pel millorament artístic i social del nostre poble, ha cregut indispensable procurar-se un Casal propi on amb més impuls i majors garanties pugui desenrotllar amb tota sa intensitat, la finalitat per çò que fou creat.

Es evident que la vida artística que durant aquests anys ha portat a terme l'Orfeo Gracienc, respòn en absolut an aquell fi, ja que ha contribuït amb el seu desinteressat concurs a tota obra benèfica i cultural, com també ha evidenciat el seu esperit de catalanitat, aportant el seu esforç a tot çò que significa amor per Catalunya.

Cal remarcar que amb conseqüència ben estimable l'Orfeo encara avui es regit per entusiastes elements que el fundaren i que justament amb els que fins avui han engruït ses rengleres han tingut de fer indubtablement extraordinaris esforços i sacrificis per a que assolís el lloc que actualment ocupa, çò que té molta més importància si es té en compte que el criteri predominant dels seus components ha sigut sempre d'aconseguir les solucions i engrandiment de l'Orfeo, amb mitjans propis. Mes ara el propòsit de fer-se amb un Casal propi, es d'una més gran transcendència econòmica, i com ja és sapi-

gut de tothom que en les entitats semblants al dit Orfeo, els elements que hi son en majoria, pertanyen a classes modestes, és per aquest enlairat projecte que l'Orfeo ha fet una Emissió de 3000 Cèdules de 50 pessetes, reintegrables, amb un interès de 5% anual i és per aquest motiu que prega a tots els aimants de Catalunya, de llurs institucions i a tots els que amb simpatia i admiració han seguit l'obra de l'Orfeo Gracienc, que vulguin col·laborar-hi, posant aixís de manifest que els aplaudiments que han servit per encoratjar-los a seguir la ruta empresa, se converteixen avui en ferma i sincera ajuda per portar a cap tant bell projecte.

◆◆◆
Per enaltir la memòria del malaguanyat escriptor En Cosme Vidal, conegut per «Josep Aladern», alguns amics seus s'han constituït en Comissió d'homenatge per a perpetuar el seu nom, havent conseguit de l'Ajuntament d'Alcover que dongui el nom de Josep Aladern a una de les places d'aquella població.

El proper dia 20 d'Abril varies comissions d'amics del plorat poeta, novelista, sociòleg, dramaturg i gramàtic, aniran en incorporació a Alcover on primerament se celebrarà l'acte de descobrir una làpida commemorativa en la casa on va nèixer l'il·lustre poeta i filòleg català, després s'inaugurarà la plaça que portarà el seu nom i finalment, en un lloc que previament anunciarà la comissió, se celebrarà una sessió necrològica.

En la llista d'admissions rebudes hi figuren les millors firmes de la nostra terra. Nosaltres també ens hi adherim i procurarem assistir-hi.

◆◆◆
Recomanem als nostres llegidors fixin la seva atenció en l'anunci «Cupón de Ahorro». Es una curiosa combinació per la que, sense gastà un cèntim de mes, i sols imponent-se el comprà en determinats establiments, poden trobar-se amb unes quantes pessetes d'estalvi al cap de l'any, que'ls recompensarà inesperadament d'aquest petit sacrifici.

El mateix recomanem als nostres anunciants. Aquest petit regal pot fer créixer les ventes d'una manera fabulosa.

¡Demaneu per tot arreu el «Cupón de Ahorro»!

◆◆◆
Promte aparèixerà una nova revista de teatres i literatura quin títol serà *Arxiu Literari*, en la que hi col·laboraran volguts amics.

CORRESPONDENCIA

J. Cortina. No'ns acaben d'agradar.—F. Ferrer. Sentim no poder complaure'l.—R. Llauri. Es bastant fluïxet. Envii quelcom més.—S. Majó. Nos pot aprofitar.—F. Sala. Es massa trist.—F. D. A. No'ns acaba d'agradar.—J. Coll. No'l podem complaure.—J. Domènech. Igualment li diem i li advertim que'ls originals no'ls tornem.—Galdric. Havem llegit amb gust la seva lletra i ens anirem correigint prò necessitem que tothom ens ajudi, sigui amb anuncis, subscripcions, etcètera.—A. Monfort. Sentim molt no poder-lo complaure mes dels treballs darrerament enviats, n'hi ha dos de llarguissims i un altre que no'l podem publicar perquè ens agafarien.—D. Fornis. Queda en cartera «D'un breviarí galant».—B. Ribas. En cartera «Amical» i «Blancors».

GRAVATS SOBRE TOTA CLASSE DE METALLS—Palma St. Just, 12, 5.na, 1.^a

NIU ARTISTIC

Revista mesal il·lustrada
amb col·laboració de les millors firmes catalanes

Val UN ral

Subscripció anual 4 pessetes

Per subscripcions i anuncis a la Redacció i Administració

Llibertat, 4, o Trafalgar, 4 (quiosc de periòdics)

Editorial i Llibreria d' Art

M. BAYÉS

Tallers, 32, pral.

BARCELONA

"JULIO ANTONIO"

Un petit volum contenint 26 reproduccions fototípiques d'obres del malhaurat escultor català, mort de poc a Madrid.

SIS pessetes

Demaneu-lo a tot arreu

Taller de Sastreria **LLUIS PIÑOL**
DE

Confecció de trajos de tota mena

: ESPECIALITAT EN LA MIDA :

Jaume I, 15. - Entrada: Trompetes, 2, 2.^{on}, 2.^a

ETIQUETES DE TOTES MENES—Palma de Sant Just, 12, 5.na, 1.^a

Aigua Mineral Natural

..... **PURGANT** .....

DE

COSLADA

Analitzada per el Dr. Ramón i Cajal

◆ ◆ ◆

La millor purga i de resultats més eficaços

◆ ◆ ◆

Antibiliosa ☒ Antiherpètica ☒ Descongestionant

◆ ◆ ◆

Preventiu insubstituible contra les infeccions tifoïdes i grippals

El mitjà més eficaç per a combatre l'ESTRENYIMENT

◆ ◆ ◆

Empleades en rentats i ablucions i deixant assecar—sense eixugar-la—la part mullada, donen magnífics resultats en els herpes, eczemes i demás afeccions de la pell.

Demani's a tot arreu

TINTURA MORA
 es la mejor agua
 progresiva
 para **TEÑIR**
 el **Cabello**.

Amb la pau tan desitjada
 vindrà la febre inventora,
 mes jamai serà inventada
 cap *Tintura* tan preuada
 com és la *Tintura Mora*.

**Venda, en les principals
 Perfumeries i Drogueries d'Espanya | BARCELONA**

IMPREMPTA

Vda. de J. Riera

Gran assortit
 de Postals a l'engròs
 Felicitacions
 Estampes 1.ª Comunió

Riera Baixa, 11 i 13
 Teléfon 3385 A

P^{tas} 11'95
CALZADO
COSIDO & MANO
 para
CABALLERO
MARIANO CUBI, S.
 Junto estacion Gracia
 Que las sillas que repudian al sexo femenino.

Extens i variat assortit
 en tota classe de
CALÇAT

ESPECIALITAT en NOVITATS
 PER A SENYORA

BAR

"Las Euras"

El més familiar i més
 concorregut de Gracia
 (servei perfeccionat)

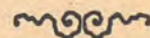
Plaça Rius i Taulet, 1

Novitats per a senyora
 i
 Taller de Confeccions
 de

MANEL PERUCHO

Carrer Dr. Ramón i Cajal, 2
 i Menéndez Pelayo, 102

Teixits, Estampats
 Genres de punt
 Llenceria
 Llaneria, etc.

NIU ARTISTIC

Societat artística fundada per educació i encoratjament
dels novells artistes:

literats, poetes, músics, dibuixants, pintors, fotògrafs, etzétera

ES COMPOSA DE CINC SECCIONS

Lletres - Fotografia - Pintura - Excursionisme - Música

Lletres.—Edició de la present Revista, Conferències, etz.

Escola de declamació: Vetllades teatrals.

Fotografia.—Projeccions, Excursions, Laboratori.

Pintura.—Classes al natural, diàries de 8 a 10 del vespre, i matinals en
dies festius. Exposició permanent, Concursos, etz.

Llibertat, 4. - BARCELONA